

מובא בשם הרה"ק רבי מנחם מנדל מרימנוב זיע"א
אשר סגולה גדולה לפרנסה לומר ביום ג' פרשת בשלח
פרשת המן שניים מקרא ואחד תרגום

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתזמין פרנסה לכל עמך בית
 ישראל ופרנסתי ופרנסת אנשי ביתי בכללם. בנחת ולא בצער בכבוד ולא
 בבזוי בהתר ולא באסור כדי שנוכל לעבוד עבודתך וללמוד תורתך כמו שזנת
 לאבותינו מן במדבר בארץ ציה וערבה:

וילאמר יי אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם ולקטו דבר יום
 ביומו למען אנסנו הילך בתורתך אם לא: ואמר יי למשה הא אגא מחית לכוון לחמא מן שמיא
 ויפקון עמא וילקטון פתגם יום ביומיה בדיל דאנסנון הנהכוון באוריתך אם לא: והיה ביום הששי
 והכינו את אשר זביאו והיה משנה על אשר ולקטו יום יום: ויהי ביומא שתיתאה ויתקנון
 ית דניתון ויהי על חד תרין על דילקטון יום יום: וילאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב
 וידעתם כי יי הוציא אתכם מארץ מצרים: ואמר משה ואהרן לכל בני ישראל ברמשא ותדעון
 ארי יי אפיק יתכוון מארעא דמצרים: ובקר וראיתם את כבוד יי בשמעו את תלנתיכם על יי
 ונחנו מה כי תלינו עלינו: ובצפרא ותחזון ית יקרא דיי פד שמייע (קדמוהי) ית תרעמותכוון על
 מימרא דיי ונחנא מה ארי אתרעמותון עלנא: וילאמר משה בתת יי לכם בערב בשר לאכל
 ולחם בבקר לשבע בשמע יי את תלנתיכם אשר אתם מלינם עליו ונחנו מה לא עלינו
 תלנתיכם כי על יי: ואמר משה בדיתו יי לכוון ברמשא בסרא למיכל ולחמא בצפרא למסבע בדשמיעו
 קדם יי ית תרעמותכוון די אתון מתרעמין עלוהי ונחנא מא לא עלנא תרעמותכוון אלהו על מימרא דיי:
 וילאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני יי כי שמע את
 תלנתיכם: ואמר משה לאהרן אמר לכל כנשתא דבני ישראל קריבו קדם יי ארי שמיעו קדמוהי ית
 תרעמותכוון: ויהי כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה כבוד יי
 נראה בענן: והנה כד מליל אהרן עם כל כנשתא דבני ישראל ואתפניו למדברא והא יקרא דיי אתגלי
 בענא: וידבר יי אל משה לאמר: ומליל יי עם משה למימר: שמעתי את תלונת בני ישראל
 דבר אלהים לאמר בין הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבעו לחם וידעתם כי אני יי
 אלהיכם: שמייע קדמי ית תרעמת בני ישראל מליל עמהוון למימר בין שמישא תיכלוון בסרא ובצפרא
 תשבעוון לחמא ותדעוון ארי אגא יי אלהכוון: ויהי בערב ותעל השלו ותכס את המחנה ובבקר
 היתה שכבת הטל סביב למחנה: והנה ברמשא וסליקת סליו וחפת ית משריתא ובצפרא הות
 נחתת טלא סחור סחור למשריתא: ותעל שכבת הטל והנה על פני המדבר דק מחספס דק

כִּכְפֹּר עַל הָאָרֶץ : וְסִלִּיקַת נַחֲתַת טָלָא וְהָא עַל אִפִּי מִדְּבָרָא דְעֵדֶק מִקְלָף דְעֵדֶק כְּגִיר כְּגִלְדָא עַל אֶרְעָא :
וַיִּרְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו מִן הוּא כִּי לֹא יָדְעוּ מַה הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֲלֵהֶם הוּא הַלְחֵם אֲשֶׁר נָתַן יְיָ לָכֶם לֶאֱכֹלָהּ : וַחֲזוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲמָרוּ גִבֹּר לְאַחֹהֵי מִנָּא הוּא אָרִי
לֹא יָדְעוּ מַה הוּא וַאֲמַר מֹשֶׁה לְהוֹן הוּא לְחֶמָא דִּיהֵב יְיָ לְכוּן לְמִיכַל : זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ לְקַטוּ
מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפִי אֲכָלוּ עֹמֵר לְגִלְגֶּלֶת מִסֹּפֶר נַפְשֹׁתֵיכֶם אִישׁ לְאֲשֶׁר בָּאֵהְלוּ תִקְחוּ : דִּין
פְּתַגְמָא דִּי פְקִיד יְיָ לְקוּטוּ מִנִּיהַ גִּבֹּר לְפּוּם מִיכְלִיָּה עֶמְרָא לְגִלְגֶּלֶתָא מִנְּנָן נַפְשֹׁתֵיכוֹן גִּבֹּר לְדִי בְּמִשְׁכְּנֵיהַ
תִּסְבוּן : וַיַּעֲשׂוּ כֹן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ הַמֶּרְבָּה וְהַמְּמַעֵיט : וַעֲבָדוּ כֹן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ דְאֶסְגִּי
וּדְאֶזְעַר : וַיִּמְדּוּ בְּעֹמֶר וְלֹא הָעֲדִיף הַמֶּרְבָּה וְהַמְּמַעֵיט לֹא הִחְסִיר אִישׁ לְפִי אֲכָלוּ לְקַטוּ :
וּכְלוּ בְּעֹמְרָא וְלֹא אוֹתֵר דְאֶסְגִּי וּדְאֶזְעַר לֹא חִסִּיר גִּבֹּר לְפּוּם מִיכְלִיָּה לְקַטוּ : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם אִישׁ
אֵל יוֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד בִּקֹּר : וַאֲמַר מֹשֶׁה לְהוֹן אֲנִשׁ לֹא יִשְׂאֵר מִנִּיהַ עַד צַפְרָא : וְלֹא שָׁמְעוּ אֵל מֹשֶׁה
וַיּוֹתֵרוּ אֲנָשִׁים מִמֶּנּוּ עַד בִּקֹּר וַיִּרְם תּוֹלְעִים וַיִּבְאֵשׁ וַיִּקְצֹף עֲלֵהֶם מֹשֶׁה : וְלֹא קִבְּלוּ מִן
מֹשֶׁה וַאֲשָׁרוּ גִבְרֵיָא מִנִּיהַ עַד צַפְרָא וַרְחֵשׁ וַרְחֵשׂא וְסָרִי וַרְגֹז עֲלֵיהוֹן מֹשֶׁה : וַיִּלְקְטוּ אוֹתוֹ בַּבִּקֹּר
בַּבִּקֹּר אִישׁ כָּפִי אֲכָלוּ וְחֵם הַשְּׁמֶשׁ וְנִמְס : וַיִּלְקְטוּ יִתִּיהַ בַּצֶּפֶר בַּצֶּפֶר גִּבֹּר לְפּוּם מִיכְלִיָּה וְיִמָּה
דְּמִשְׁתָּאֵר מִנִּיהַ עַל אִפִּי חֶקְלָא כַּד חֶמָא עֲלוּהִי שְׁמֵשׂא פֶשֶׁר : וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁשִׁי לְקַטוּ לְחֵם מִשְׁנָה
שְׁנֵי הָעֹמֶר לְאַחַד וַיִּבְאוּ כָּל נְשִׂאֵי הָעֵדָה וַיִּגִּידוּ לְמֹשֶׁה : וַהֲוֵה בְּיוֹמָא שְׁתִּיאֲתָאָה לְקַטוּ לְחֶמָא
עַל חַד תְּרִין תְּרִין עֶמְרִין לְחַד וְאַתּוּ כָּל רַבְרָבֵי כְּנִשְׁתָּא וְחוּיָאוּ לְמֹשֶׁה : וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הוּא אֲשֶׁר דְּבָר
יְיָ שַׁבְּתוֹן שַׁבַּת קֹדֶשׁ לִי מַחֵר אֵת אֲשֶׁר תֹּאפּוּ אִפּוּ וְאַתּוּ אֲשֶׁר תִּבְשְׁלוּ בִשְׁלוּ וְאַתּוּ כָּל
הָעֵדָף הַנִּיחוּ לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד הַבִּקֹּר : וַאֲמַר לְהוֹן הוּא דִּי מְלִיל יְיָ שַׁבְּתָא שַׁבַּת קוּדְשָׁא קֹדֶם יְיָ
מַחֵר יֵת דִּי אֲתוֹן עֲתִידִין לְמַפָּא אִפּוּ וְיֵת דִּי אֲתוֹן עֲתִידִין לְבִשְׁלָא בְּשִׁילוּ וְיֵת כָּל מוֹתְרָא אֲצַנְעוּ לְכוּן לְמִסְרַת
עַד צַפְרָא : וַיִּנְיָחוּ אוֹתוֹ עַד הַבִּקֹּר כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא הִבְאִישׁ וְרָמָה לֹא הִיָּתֵה בּוֹ :
וַאֲצַנְעוּ יִתִּיהַ עַד צַפְרָא כְּמָא דְּפְקִיד מֹשֶׁה וְלֹא סָרִי וְרִיחֵשׂא לֹא הוּהוּ בֵּיהַ : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכָלְהוּ הַיּוֹם
כִּי שַׁבַּת הַיּוֹם לִי הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֵהוּ בְּשֻׁדָּה : וַאֲמַר מֹשֶׁה אֲכָלוּהִי יוֹמָא דִּין אָרִי שַׁבְּתָא יוֹמָא דִּין
קֹדֶם יְיָ יוֹמָא דִּין לֹא תִשְׁכַּחֲנִיהַ בְּחֶקְלָא : שְׁשֶׁת יָמִים תִּלְקַטְהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת לֹא יְהִיָּה
בּוֹ : שְׁתָּא יוֹמִין תִּלְקַטְנִיהַ וּבְיוֹמָא שְׁבִיעָאָה שַׁבְּתָא לֹא יְהִי בֵּיהַ : וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יָצְאוּ מִן הָעֵם
לְלֶקֶט וְלֹא מְצָאוּ : וַהֲוֵה בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה נִפְקוּ מִן עֶמְמָא לְמִלְקֶט וְלֹא אִשְׁכַּחוּ : וַיֹּאמֶר יְיָ אֵל מֹשֶׁה
עַד אָנָּה מֵאַנְתֶּם לְשֹׁמֵר מִצְוֹתַי וְתוֹרֹתַי : וַאֲמַר יְיָ לְמֹשֶׁה עַד אִימְתִי אֲתוֹן מְסֻרְבִּין לְמִטֵּר פְּקוּדֵי
וְאוֹרִיָּתִי : רְאוּ כִּי יְיָ נָתַן לָכֶם הַשַּׁבַּת עַל כֵּן הוּא נָתַן לָכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי לְחֵם יוֹמִים שְׁבוּ
אִישׁ תַּחְתּוֹ אֵל יָצָא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי : חֲזוּ אָרִי יְיָ יְהֵב לְכוּן שַׁבְּתָא עַל כֵּן הוּא יְהֵב
לְכוּן בְּיוֹמָא שְׁתִּיתָאָה לְחֵם תְּרִין יוֹמִין תִּיבּוּ אֲנִשׁ תַּחְתּוֹתוֹהִי לֹא יִפּוֹק אֲנִשׁ מֵאַתְרֵיהַ בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה :
וַיִּשְׁבְּתוּ הָעֵם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי : וְנָחוּ עֶמְמָא בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה : וַיִּקְרְאוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל אֵת שְׁמוֹ מִן
וְהוּא כְּזֹרַע גֹּד לָבוֹן וְטַעְמוֹ כְּצַפִּיחַת בְּדָבָשׁ : וַיִּקְרוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל יֵת שְׁמִיָּה מִן וְהוּא כְּבֵר זֹרַע גֹּדָא

חור וטעמיה פאסקריטון בדבש: ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יי מלא העמר ממנו למשמרת לדתיתכם למען יראו את הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציא אתכם מארץ מצרים: ואמר משה דין פתגמא די פקיד יי מלי עמרא מניה למטרא לדריכון בדיל דיחזון ית לחמא די אוכלית יתכון במדברא באפקותי יתכון מארעא דמצרים: ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן והנח אתו לפני יי למשמרת לדתיתכם: ואמר משה לאהרן סב צלוחית חדא והב תמן מלי עמרא מן ואצנע יתיה קדם יי למטרא לדריכון: כֹּאשֶׁר צוה יי אל משה ויניחהו אהרן לפני העדת למשמרת: כִּמָּא די פקיד יי למשה ואצנעיה אהרן קדם סהדותא למטרא: ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת את המן אכלו עד באם אל קצה ארץ כנען: ובני ישראל אכלו ית מנא ארבעין שניו עד דמיתיהון לארעא יתבתא ית מנא אכלו עד דאתו לסגי ארעא דכנען: והעמר עשרית האיפה הוא: ועמרא חד מן עסרא בתלת סאין הוא:

אתה הוא יי לבדך אתה עשית את השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם ואתה מחיה את כלם ואתה הוא שעשית נסים ונפלאות גדולות תמיד עם אבותינו גם במדבר המטרת להם לחם מן השמים ומצור החלמיש הוצאת להם מים וגם נתת להם כל צרכיהם שמלותם לא בלתה מעליהם כן ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים תזוננו ותפרנסנו ותכלכלנו ותספיק לנו כל צרכנו וצרכי עמך בית ישראל המרובים במלוי וברוח בלי טרח ועמל גדול מתחת ידך הנקיה ולא מתחת ידי בשר ודם: יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתכין לי ולאנשי ביתי כל מחסורנו ותזמין לנו כל צרכנו לכל יום ויום מחיינו די מחסורנו ולכל שעה ושעה משעותינו די ספוקנו ולכל עצם מעצמינו די מחיתנו מיך הטובה והרחבה ולא כמעוט מפעלינו וקוצר חסדינו ומזעיר גמולותינו ויהיו מזונותי ומזונות אנשי ביתי וזרעי וזרע זרעי מסורים ביך ולא בידי בשר ודם:

באדיבות:



www.magarim.co.il